

LA RETIRADA DE VOLUNTARIS

Ha arribat a Londres la resposta del Govern espanyol

RESTEM TAN INTRANQUILS COM ABANS

Costa una mica de veure-hi quelcom de concret a través del comunicat de les converses sostingudes a Londres entre ministres francesos i anglesos. Gairebé ens atrevim a dir que aquesta dificultat de trobar-hi res concret ve del fet que, simplement, les converses no han aportat res de concret a la situació general d'Europa.

Un simple canvi d'impressions, ve a dir el comunicat oficial. Tota conversa diplomàtica és, sempre, un canvi d'impressions. Però en l'origen de totes les converses hi ha sempre quelcom més que el desig d'intercanviar les impressions: hi ha l'esperança d'arribar a una entesa.

Es clar que l'entesa franco-britànica no necessita una conversa més, perquè ja fa temps que existeix. Però el secret de les converses de Londres cal cercar-lo en una certa inquietud que han sentit alhora anglesos i francesos respecte a la realitat de la seva entesa. En un moment d'estupor s'han adonat que la tan proclamada germanor franco-britànica era una frase buida, car les dues nacions enfronten els problemes internacionals d'una manera totalment diferent, des d'angles que, si bé són convergents, parteixen de punts diferents.

Els Governos de França i d'Anglaterra deuen haver-se dit: A veure si, d'una vegada, donem un contingut real a aquesta entesa. I a això han anat a Londres els ministres francesos.

Hom ha donat un repàs general a tots els problemes del món. I, segons el comunicat oficial, hom ha tingut la satisfacció de constatar que l'acord entre els dos Governos era perfecte.

Acord, en què? En el fi de mantenir la pau i la tranquil·litat al món. Realment, per a això no era necessari que Chautemps i Delbos es trasllessin a Londres. Que el fi de tots els Governos és el manteniment de la pau i de la tranquil·litat, no cal que es digui. Els mateixos Mussolini i Hitler s'haguessin participat en les converses aquestes, no haurien tingut cap inconvenient a proclamar que ells també treballen desesperadament per al fi aquest.

L'important, en aquest cas com en molts altres, no és precisament el fi, sinó els procediments per arribar-hi. Perquè Itàlia vol la tranquil·litat universal, ha de reconstituir l'Imperi romà. I perquè Alemanya vol la pau, és per això que ha de quedar-se Txecoslovàquia, Àustria, Danzic i tot el que cregui. Doneu a Mussolini i a Hitler tot el que demanin, i la pau a Europa serà un fet.

Per això, una vegada els ministres francesos i anglesos ens asseguren que estan d'acord a desitjar el manteniment de la pau, nosaltres restem tan intranquil·ls com abans. La pau, per als anglesos, és la conservació del seu imperi, és la pràctica rigorosa d'una política que, per a conservar la pròpia tranquil·litat, toleraria que fossin sacrificades Txecoslovàquia, la República Espanyola i totes les nacions que calgués per a calmar la fam imperialista dels feixistes.

En canvi, per a França la pau està lligada estretament amb el sistema d'aliances que es bastí l'endemà del Tractat de Versalles. L'existència de Txecoslovàquia, mur de contenció de l'allau germànica a l'Europa central, és, per a França, d'un interès vital.

Aquestes dues concepcions de la pau són les que s'havien d'enfrontar a Londres. El canvi d'impressions agafat així una importància de primer ordre. És deia Hitler, a Berchtesgaden, havia reclamat de lord Halifax el dret de menjar-se, simplement, Txecoslovàquia. I es deia també que el Govern anglès opinava que la proposta de Hitler era digna d'ésser examinada.

Aleshores els ministres francesos anaven a Londres a defensar l'existència de la seva aliada Txecoslovàquia. Reunits que han estat francesos i anglesos, han acordat que tots volien la pau.

Als treus els resultats d'aquesta conversa de Londres els deu haver deixat un regust amarg, una mica com el que als demòcrates ibèrics ens deixen les sessions del Comitè de no intervenció. Uns i altres podem respondre amb al·lo que l'home està empedrat de bones intencions.

Londres, 1. (Urgent.)—De l'Agència Reuters:
S'ha rebut la resposta del Govern espanyol relativa a la retirada de voluntaris, però no hi ha cap informació disponible sobre el seu contingut.

Gauss protesta

Però el Departament d'Estat en tindrà prou amb una excusa nipona

Londres, 1. — De Xang-Hai a l'Agència Reuters:
William Amhurst, cap a Xina de «China and Foreign Steamships», propietària del vaixell de vigilància incautat pels japonesos, ha informat a Clarence Gauss, consell general dels Estats Units a Xang-Hai, que després d'haver-se alçat el pavelló americà el lloparen al riu. Gauss protesta doblement contra l'insult a la bandera americana i la incautació del vaixell.

CORDELL HULL NO EN SAP RES
Washington, 1. — Cordell Hull anuncia que el Departament d'Estat ha obert una enquesta sobre la situació de les Duanes a Tien-Tsin que, segons certes informacions, estan reduïdes en al·lo referent a les mercaderies japoneses facilitant els acords signats pel Japó. Fins aleshores Cordell Hull no havia rebut notícies d'haver estat incautat un vaixell americà o per les autoritats japoneses.

NANQUIN A LA DEFENSA!

S'aixequen, a gran velocitat, fortificacions interiors i exteriors sota la direcció personal de Txang-Kai-Xek

Davant les muralles de la ciutat s'ha instal·lat artilleria pesada i llança-mines

50.000 soldats xinesos es troben dins Nanquin i s'esperen nous reforços

Nanquin, 1. — Sota la direcció personal del mariscal Txang-Kai-Xek, tota la ciutat aixeca, febrilment, fortificacions interiors i exteriors per a la lluita contra els invasors japonesos. El mariscal visita continuament les obres, rectifica plans i aprova els més mínims detalls. Deu portes de la ciutat han estat ja degudament atrinxerades i fortificades; en resten tretze d'obertes. A la muralla de la ciutat igualment les portes estan vigilades per destacaments especials. A l'interior de la ciutat es creen en totes direccions trinxeres i s'han col·locat les cruïlles dels carrers sota plans d'arena, davant dels quals s'han posat defenses de fèrrec. Igualment davant les muralles de la ciutat s'han cavat fortes posicions, defensades per artilleria pesada i llança-mines.

Actualment es troben dins de la ciutat uns 50.000 soldats xinesos i s'espera l'arribada de reforços dins d'alguns dies. Tots els preparatius militars indiquen que l'alt comandament no està disposat a lluitar Nanquin sense abans lluitar fins a l'últim moment. Després de l'emigració de gran part de la població, Nanquin sembla una ciutat morta. Els amples carrers, els parcs, han quedat deserts i han tancat la majoria de les botigues. Unes canoneres angleses, franceses i americanes romanen al riu, davant Nanquin, per tal d'oferir llurs serveis a l'últim moment, quan la situació ho faci necessari.

ELS NIPONS ES REFIEN DE TRENGAR LA UNITAT XINESA
Xang-Hai, 1. — Els observadors xinesos creuen que la tàctica nipona consisteix en rompre la unitat xinesa — que ha demostrat ésser molt forta des del començament de les hostilitats — i fer creure als dirigents xinesos, especialment al general Han-Fu-Xu, governador de la província de Xantung, que tota resistència és inútil. Amb tot, sembla que la voluntat xinesa de resistir és inderogable. Abandonant les preocupacions d'ordre interior, el Govern de Nanquin, que fins ara ha oposat formacions de milícies popu-

PICARESCA DEL CAMP FACCIOS... DES DELS CONFORTABLES HOTELS D'HENDAIA

Demà es reuneix el «Gran Consejo de Falange», que sembla que no serà més que un «consejillo»

Hendaia, 1. — Hendaia és la població de la «frontera» franquista. Molts aristòcrates tenen la illa de collaborar activament en la lluita dels hotels de la població francesa. Diàriament arriben a aquesta ciutat viatgers, polítics, diplomàtics, aventurers que emplen els cafès i les tertúlies de fantasies, chistes, fàbules i veritats més o menys mentides que circulen en territori de Franco.

Ara sembla que la gran preocupació, al camp facciós, on els vells polítics de la monarquia en fan de les seves, consisteix a saber el que passarà demà, en la primera reunió del Gran Consejo de Falange. ¿Què és el Gran Consejo de Falange? Per a saber el que passa i el que representen les coses polítiques a l'Espanya «nacional» ha de mirar-se Itàlia i Alemanya. Gran Consejo de Falange no és ni més ni menys que una imitació «espanyolíssima», això és,

del Gran Consejo feixista italià. Però com és espanyolíssim, té la singularitat que, a pesar d'esser de Falange, gairebé no hi ha cap falangista. Els vells polítics no devien tenir treball i els destinats a aquest formar part del Gran Consejo.

Doncs els senyors i les senyores aristocràtiques estan un xic preocupats amb aquesta reunió de demà. ¿Què farà «Don Antonio», preguntem amb interès. «Don Antonio» és el cap de «Renovació Espanyola», partit monàrquic dissolt per l'«Estat» del generalíssim, però que continua funcionant com al tal cosa. És veritat que Franco sembla un xic falangista; però «Don Antonio» compta amb Nicolau Franco i amb Sangroniz i amb l'ex d'Alba i tots els ex que paguen. Té, doncs, la burocràcia i el que s'anomena el nou Estat i la diplomàcia un xic controlades. I si no fos el front, on els elegantsíssims «verdes» dels germans Miralles no quedaren molt bé, que diguéssim, davant dels braus de Somosierra!

Les senyores aristocràtiques tampoc no senten molta simpatia per Manuel Fal Conde, requet perillós. Manuel Fal Conde NO ASSISTIRÀ a la reunió de demà. Vol donar una lliçó al generalíssim que, com es recorda l'avieta a Portugal per haver volgut fundar la «Real Academia Militar de los Requetés». Fal Conde s'ha mostrat intranquillament ene-

mio de la unió de falangistes i requetes i junt amb altres membres del Gran Consejo, no assistiran a la reunió. El Gran Consejo corre el risc de quedar reduït a un consell.

Liquidat Hedilla i els demagogs de Falange, pot dir-se que el cap més actiu, el que la dirigeix, és Ramon Serrano Suñer, cunyat de Franco i diputat de la «Cedea». Al seu costat té diversos ex-caps, Ramon Fernandez, entre ells, i el «general» Yagüe. El grup de «Falange» considera com als seus pitjors enemics Goluchowski i el seu grup que planteja el problema de la restauració sense donar temps a consolidar el que els anomenen l'Estat «nacional-individualista» sota la direcció de Franco i amb l'ajut de les joventuts i l'exèrcit. És evident que per por a veure's apartat de la direcció de la lluita, el mateix Franco es veu ara obligat a emparar-se en els falangistes contra les tendències monàrquiques dels seus primitius aliats.

Igualment, dintre del grup de requetes hi ha tendències, a pesar d'ésser numèricament minoritari. Fal Conde representa els intranquillants: hi ha els partidaris de la unió amb Falange, que es troben principalment entre els joves que lluiten al front, i, finalment, hi ha els partidaris d'una restauració monàrquica immediata en la persona del fill d'Alfonso de Borbó. Els pri-

150.000 pots de llei per als nostres infants

Ha arribat avui a Barcelona una comissió de noies franceses que lliuraran 150.000 pots de llei per als nostres infants. Tot l'esperit francès les acompanya. L'Aliança Nacional de la Dona Jove i el Comitè de Propaganda de la Generalitat de Catalunya ha organitzat una sessió d'homenatge a elles, a la qual ha d'assistir-hi el poble català. L'acte es celebrarà demà, a les set del vespre, al Palau de la Música Catalana.

A CATALUNYA HI HA UNS CENT CINQUANTA MIL BASCOS

Un redactor de l'Agència Febus ha celebrat una entrevista amb el President interí del Govern basc, Eudoro de La Torre. Entre altres coses ha dit el que segueix:

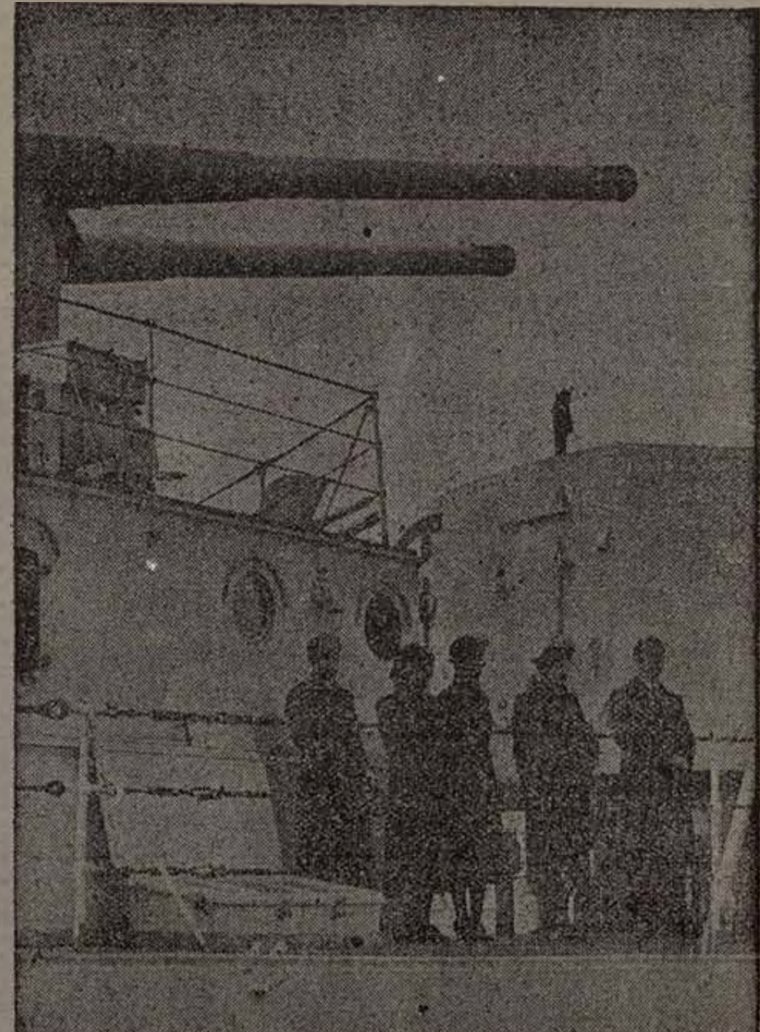
«El País Basc funciona en el territori català amb plena personalitat, tant jurídica com econòmica. Gaudim i exercim totes les funcions que li atorga al seu dia la sobirania de les Cortes espanyoles. Exercim la missió tutelar que tenim sobre els seus súbdits, procurant la harmonització de les seves tendències momentàniament a causa de les incidències de la guerra.»

pectes de la vida administrativa dels ciutadans bascos, facilitant la tasca del Govern regional.

En intentar el periodista obtenir altres respostes a diverses preguntes d'interès, el senyor De La Torre

ha eludit les contestacions i ha dit que la seva interinitat a la Presidència del País Basc li privaven de fer-ho, i més quan el President, senyor Aguirre, té anunciada la seva arribada a Barcelona per a final d'aquesta setmana.

EL DARRER RETORN DE R. MAC DONALD

Ramsay MacDonald ha efectuat el seu darrer retorn a Anglaterra. Mort a bord del «Reina del Pacífic», quan anava cap a Sud-Amèrica, el cadàver de l'ex-«premier» britànic fou desembarcat a les Illes Bermudes, des d'on el creuer «Apollo» el traslladà a Plymouth, i d'aquí, en tren, a Londres. Vegeu a la foto els fills de Mac Donald (d'esquerra a dreta) Malcolm, Shbel, Sheila i Alistair, a bord de l'«Apollo», presentant el desembarcament, al moll de Devonport, a Plymouth, de les despulles mortals del seu pare... (Keystone)

Visites al President Comonans

El President de la Generalitat ha anat fins a primeres hores de la matinada al seu despatx de la Residència on ha despatxat amb els seus secretaris. Després s'ha dirigit al despatx oficial, on ha rebut les visites del director general de la Marina mercant, senyor Angel Rizo; el cap de primera instància d'Iguada i l'ex-conseller Quere Molares. Després ha despatxat amb l'alt personal del Departament de Presidència.

AUGMENTA L'ATUR FORÇOS, ALS EE.UU.

Nova York, 1. — L'Oficina de la Conferència Nacional Industrial estima que el nombre d'obres en atur a l'Estat Unit ha augmentat durant el mes d'octubre de 12.000. El total de parats s'eleva a 1.985.000.

OLIVEIRA

Restaura la monarquia?

El setmanari francès «Oyranos», publica la nota següent:
«El President Oliveira Salazar, dictador de Portugal, han confiat darrere d'un dels seus amics, que ell pensava que la millor manera d'assegurar la continuïtat del seu règim, era restaurar la monarquia sobre bases noves, però amb la seguretat que la unitat de doctrina constituïda per la fórmula del nou Estat pugui ésser mantinguda.»
El President Salazar no ha dit que completés restablir el tron i la dinastia dels Bragança. Però és probable que cridarà a un dels membres d'aquesta casa.
També és possible que aquesta restauració no es faci esperar molt. No s'ha d'oblidar que el President Carnot, que és actualment el cap de l'Estat portuguès, té 88 anys i la seva salut és molt delicada, perquè somnia amb el retir.

ELS VEINS D'ALEMANYA TEMEN LA VORACITAT NAZI

Les cançons de la guerra i de la revolució

Holanda no s'oposaria a un acord de les grans potències en virtut del qual fos considerada com un «casus belli» la violació del seu territori

La Haya, 1. — Davant la segona Cambra, el ministre de Negociis Estrangers, Patijn, ha declarat que continuarà la política exterior tradicional. Seran tingudes en compte totes les consideracions possibles de seguretat. L'actitud dels Països Baixos envers Alemanya, referent a la inviolabilitat del territori pertanyent encara, ja que els Països Baixos cregueren sempre que eren

ells els que havien de decidir el pas de les tropes estrangeres. El ministre acabà dient:

Si les grans potències arriben a un acord per a decidir si la violació del territori holandès seria considerat com un «casus belli», els Països Baixos no s'oposarien a això.

VUITANTA OBUSOS NO SON PROU PER A DESALLOTJAR UNA CASA

Madrid, 1. — En un reportatge publicat aquesta nit, s'afirma que en una casa de la Gran Via han caigut vuitanta obusos i els llugaters hi segueixen vivint.

ES REBAIXA EL PREU DE LA CARN CONGELADA

Com que actualment és més considerable la quantitat de carn congelada destinada al consum públic, entra el Gremi de Carns que s'ha de reduir en el benefici de compravenda i, per tant, ha de detallar la dita carn als preus següents:

Filet, cuixí, mitjana, espàlta, llongues 1 tall que es pesa, sense ossos ni greixos, a 10,35 ptes. quilo.

Reves d'espàlta, coll, coll desossat i altre carn sense gens d'os, a 9 ptes. quilo.

Carn capolat (polla ja feta), a 7 ptes. quilo.

Plat, fada, cap de coselles, amb la cara corresponent, a 5,50 ptes. q.

PENELLONS? AMB «WEST»

Us els guardem redimint. Sepulveda, 157. Drogueria.

E.R.C.

AIUT CATALA

«Ajut Catala» assabenta tots els familiars de soldats o combatents de la 33 Divisió, 138 Brigada Mixta, que per tota els dies 1, 2 i 3, es reben paquets i tot seguit es porten directament als cementiris d'últims, Remolins Catalunya, 26, «Ajut Catala».

CASAL D'ESQUERRA «FRANCESCO MACIA»

Dimanche vinent, a dos quarts d'onze del matí, de primera convocatòria, a les onze de segona, se celebrarà l'Assemblea general extraordinària que ha convocat la Junta de Govern.

Per als assumptes a tractar, esmentats a l'ordre del dia, podem assegurar que aquesta Assemblea tindrà molta importància.

CASAL «LA LLAR» (DISTRICTE PRIMER)

Són pregats els socis d'aquest Casal, als quals interessa la constitució d'una Cooperativa, d'assistir a la reunió que per a aquest objecte se celebrarà demà, dijous, a les set de la tarda a l'estatge del Casal (tercer Montcada, 17. pral.).

CURSETS

Hom assabenta a tots els socis del Centre i Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya (districte onze), que des d'avui, dimarts, es començarà un curs de gramàtica catalana i un altre de comptabilitat, a càrrec dels professors Samuel Roca i Rodó i Josep Vilas Alcar, respectivament; aquests cursos es duran a terme, dimarts, dimercs i dijous, de cada setmana, de set a dos quarts de nou del vespre.

La matrícula serà de franc. — La Comissió de Cultura.

NOTA DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL:

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE. — Tiroc de foc de canó per ambdues parts.

EST. — Un atac enemic sobre la cota 408 del sector de Medana, fou enèrgicament rebut per les nostres forces. Poc de diferents armes sobre el Manicó d'Osca i agrupaments rebels; i actuació de la nostra artilleria sobre petites concentracions de la Península (Alt Aragó) que quedaren dissoltes. En servei de reconeixement, patrulles properes recullen material i documentació als facciosos.

ANDALUSIA. — Cançons contra les fortificacions de Fraile de Beas (Granada). El Chaparral i contra una caravana de selanals cançons que es dirigeix de València a Forquena i a la qual causaren dany i baixes.

EXTREMADURA. — Dos nous atacs dels facciosos contra les posicions de Fuentes del Tajo (Toledo). Poc de canó enemic sobre Valsequillo i de morters contra Cerro Muro (Córdoba).

LLEVANT. — Lleuger foc de fusell i metralladora en alguns sectors. L'artilleria enemiga bombardeja la caseta i la línia del ferrocarril de Terol a Sagunt.

Nota del Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE L'AIRE:

Aquesta tarda s'han presentat sobre Alcala de Henares i Barajas aparcs de bombarders enemics. Els nostres canons els atacaren i dispersaren la seva formació. Acusant-los que el bombarder resultés ineficace sense que causessin cap dany.

En nostres caces, en nombre de vuit, s'obtingueren combat amb vint-i-tres monoplaus enemics. Dos dels nostres avions resultaren amb avaries. Un dels pilots sortí il·les i l'altre sofí lligures cremades. Foren abatuts dos avions de bombarders facciosos.

La nostra aviació efectuà un bombardeig sobre Calatayud, on assolí amb absoluta preferència l'objectiu militar que constituïa l'estació del ferrocarril.

Tambe bombardejà Daroca, Terol i Ataca, bases de concentració de tropes enemics.

Els nostres aparells tornaren a les seves bases sense novetat.

França i Anglaterra proclamen una vegada més llurs intencions pacifistes

Es disposen a seguir les converses

La política de no intervenció a Espanya ha tingut un gran èxit (1)

Londres, 1. — Heus ací el text del comunicat publicat després de les conversacions franco-britàniques: «Durant l'última setmana, els dies 29 i 30 de novembre, els senyors Chamberlains i Delbos, han celebrat algunes converses amb el primer ministre, el secretari d'Estat d'Afers Estrangers i altres membres del Gabinet britànic. Lord Halifax ha fet als ministres francesos una exposició de les converses que va celebrar darrerament a Alemanya. Els senyors Chamberlains i Delbos han tingut la satisfacció de poder parlar que la visita de Lord Halifax de la qual no es podia esperar cap resultat immediat, puix que tenia caràcter privat i no oficial, tenia la finalitat de descartar les causes de males interpretacions internacionals, i fou la seva naturalesa, apropiada per a millorar l'atmosfera.

Han estat examinats els problemes generals d'Europa, les perspectives de pacificació i les possibilitats relatives al desarmament. Durant l'examen d'aquests temes importants, els ministres anglesos i francesos, han trobat noves proves d'aquesta identitat de punts de vista que caracteritzen tan acuradament les relacions entre França i la Gran Bretanya.

Els ministres han procedit a un examen preliminar del problema colonial, sota tots els aspectes. Han considerat que la qüestió no podia tractar-se aïlladament, i que, d'altra banda, interessava a cert nombre d'altres potències, i es reconegué la necessitat d'un estudi més profund.

Els ministres francesos han parlat amb llurs col·legues de la visita que farà aviat Delbos a alguns països de l'Europa Central i oriental. S'ha tingut la satisfacció de registrar l'interès comú dels dos Governos en el manteniment de la tranquil·litat en aquesta part d'Europa.

La situació que resulta del conflicte espanyol i les condicions mediterrànies, en llur conjunt, han estat examinades. Ha estat reconegut que, malgrat totes les dificultats trobades, la política de no intervenció a Espanya està plenament justificada i que les naus continuen a disminuir les repercussions internacionals del conflicte. Ha estat convençut continuar els esforços dels dos Governos, per tal de donar a aquesta política tota la seva eficàcia.

Els ministres anglesos i francesos han examinat la situació de l'Extrem Orient, la gravetat de la qual han reconegut plenament. I estan també d'acord a disposar-se a cooperar amb altres potències que es troben en la mateixa situació per tal de protegir llurs drets i interessos, així com per complir les obligacions que resulten dels tractats internacionals relatius a aquesta part del món.

Els ministres francesos anglesos han parlat després revista, d'una altra perspectiva dels afers internacionals que interessaven també als dos països. Sense modificar en res llur concepció, que no han cessat d'affirmar, d'una col·laboració internacional, han confirmat el desig de

Després, si John Simon contestà negativament a una pregunta que li fou feta pel laborista Bellenger, el qual volia saber si s'havien celebrat canvis d'impressions entre els governs angles i nord-americà, per tal d'arribar a un acord sobre els deutes intergovernamentals, i al arribar havia d'èsser inclosa a l'acord comercial projectat entre la Gran Bretanya i els Estats Units.

ARRIBAR A PARIS

Paris, 1. — A un quart de dotze, després d'arribar a aquesta capital, en el ràpid marítim de Boulogne, procedents de Londres, els senyors Chamberlains, Delbos i llurs col·laboradors.

«He vist e's tallers on els obrers han desterrat les lluites de Partit», diu Hilari Salvador

L'Aicade de Madrid vindrà a Barcelona

Madrid, 1. — L'alcalde de Barcelona, senyor Hilari Salvador, acompanyat de diversos regidors d'aquell Ajuntament i d'altres de Tortosa, visitaran avui el país dels fronts del servei de recuperació i quedaran satisfets de la visita. Elogiaran la meritoria tasca que en aquest aspecte realitzen els obrers madrilenys.

Poc després del migdia anaren els comissaris municipals al Casal de Catalunya, acompanyats de l'alcalde de Madrid, senyor Henche. Al Casal van ésser rebuts pel president, Lluís Clivell; el vice-president, Plana; el secretari, Lluís, i els dirigents Vidal, Pérez, Peris, Canals i Ribes.

El visitant van recórrer les dependències del Casal de Catalunya. Després, al Saló d'Actes, es va servir un bonx. Clivell va pronunciar llurs paraules d'elogi per a l'actitud de la regidors de Barcelona i Tortosa i va dir que els saludava el català més madrileny i el madrileny més català. Va acabar victoriant Madrid en català i Catalunya en castellà. L'acte, celebrat en la intimitat, va resultar altament simpàtic i els obsequis arriben molt satisfets.

A les set de la tarda s'adreçaren per mitjà de la ràdio, al poble de Madrid, els alcaldes de Madrid i Barcelona.

El senyor Henche va dir que Madrid havia assolit amb afecte la dèdicació catalana i va recordar el coratge amb què a Catalunya es va vencer els militars sublevats en les glorioses jornades del juliol del 1936. Felicava que l'estada a Madrid els havia estat molt grata i que exposaran al seu poble allò que és Madrid i allò que necessita en aquests moments.

L'alcalde de Barcelona es va expressar d'aquesta manera: «Madrilenys: no esperava rebre tanta sorpresa, puix que una cosa són les cròniques que es publiquen als periòdics i una altra cosa és veure el que passa a Madrid. El poble de Madrid no té més objectiu que guanyar la guerra, perquè sap que això representa la llibertat dels pobles hispànics. He visitat amb emoció els fronts del Centre i he tret la impressió que Madrid no pot sucumbir. He vist els tallers on els obrers han dexterrat les lluites de partit. Aquesta és la impressió que m'emporto a Catalunya. En el meu nom, en nom de l'Ajuntament i en el dels catalans antifeixistes, us saludo. El retorn dire tot això que he vist en aquest poble, Salut».

Aviat anirà a Barcelona l'alcalde de Madrid, senyor Henche de la Plata.

L'ORQUESTRA SIMFONICA CATALANA, AL PALAU DE LA MUSICA

El vinent dissabte, dia 4 del corrent, a les sis de la tarda, al Palau de la Música Catalana, tindrà lloc el segon Concert de la Segona Sèrie de Tres Concerts, a càrrec de l'Orquestra Simfònica Catalana, composta per 90 professors, dirigits per Josep Fontanals.

Les obres que seran interpretades són:

I
Migènica a Aulida (obertura) ... Gluck
Simfonia núm. 13 ... Haydn

II
Primera Simfonia ... Brahms
L'acte serà públic i el radiaran totes les emissores de Catalunya.

Aviat vindrà a Barcelona el President de la República

Es esperada per a d'ací a pocs dies l'arribada a la nostra ciutat de S. E. el president de la República.

Els treballs d'instal·lació de la residència on s'allotjarà el senyor Azaña ja estan acabats i tot està a punt per a rebre el primer magistrat de la República.

GIMENO - NAVARRO EL GRUP «OASI»

Cada dimarts, a dos quarts de vuit del vespre, es reuniran a la sala d'actes de l'Ateneu de Barcelona una quantitat fidel de la poesia. Davant d'ells, un dels nous poetes catalans recita els seus versos.

Aquest grup de poetes, s'anomena «Oasi». Mes l'ànima, J. Gimeno Navarro, el qual aquest vespre dirà els seus versos davant dels seus companys i dels seus amics.

Els poetes del grup «Oasi», a més d'artistes, són tots els patriotes, com escau a uns homes seriosos que viuen les inquietuds de l'hora. Per això llur empresa és més simpàtica i per això amb llur curta actuació s'han guanyat un gran nombre d'amics, que avui, com cada dimarts, complen a la sala de l'Ateneu de Barcelona.

J.E.R.E.C.

ELS NOSTRES COMBATENTS DEMANEN PREMIS CATALANA

Les cartes dels nostres companys combatents tenen totes elles un mateix sentit.

Demanen premsa catalana, demanen diaris que amb la seva paraula escaci per uns moments la quantitat de quilòmetres que separa la joventut de la seva estimada Patria.

Els companys que tenim a les nostres mans ens diuen que en els moments de repòs troben a manca publicacions catalanes que tractin dels sentiments racials del nostre país, i es per aquesta raó que ens dirigim a tots els fills de les J. E. R. E. C. per tal que aquesta desiga sigui benament atesa dintre el cercle de les vostres possibilitats.

Altres lletres arriben, amb un petit agraïment: són les dels companys hospitalitzats.

Aquests companys senten encara més la necessitat de tenir a les seves mans quelcom que parli amb el llenguatge de les seves conviccions, i que, per tant, no tinguin la sensació de militants aïllats amb uns textos colorits d'un roig viu, que desduren profundament, incomprendiblement per a ells, la imatge autèntica del país, de la patria, que per a nosaltres i per a tota la Joventut Nacionalista d'Espanya, sempre l'esplendorositat del fons blau.

ASSEMBLEA GENERAL DEL DISTRICTE IV

Per mitjà de la Federació de Barcelona són convocats tots els militants de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, a l'assemblea general del districte que tindrà lloc el proper divendres, dia 3 a dos quarts de deu del vespre, al local del Casal Nacionalista d'Esquerra del districte IV (Zvell Boal núm. 26).

L'assemblea es registrarà el següent ordre del dia:

Primer. — Motiu de l'assemblea, explicat pel delegat del districte a la Federació.

Segon. — Salutació a les dones de la JEREC, per una companyia de l'organització femení.

Tercer. — Pla de treball i organització, informe del secretari general de la Federació.

Quart. — Orientació i línia de conducta a seguir, informe per un company del secretariat general.

Cinquè. — Prems i preguntes.

Queden invitats a assistir a aquesta assemblea tots els consells directius dels casals del districte.

La Federació de Barcelona de les JEREC espera que tots els militants del districte quart, una vegada més donaran prova del seu entusiasme i alt esperit patriòtic i assistiran a aquesta assemblea, ja que en aquesta s'assenyalarà d'una manera definitiva la tasca a realitzar per les nostres Joventuts.

LES JOVENTUTS DEL DISTRICTE VI

Amb gran concurrència es celebrà el passat dia 25, l'assemblea extraordinària per a la renovació total de la Junta.

Després d'intervindre diversos companys es va nomenar, per unanimitat, la següent Junta directiva:

Secretari general J. Gil-Roca; secretari d'organització, Josep Salt; secretari administratiu, Josep Abelló; tesorera, Antoni Farré; secretari polític, Carles Sanjaume; secretari sindical, Joana Ferrn López; secretari de Cultura, Francesc Bequí; i secretari d'Esbarjo, Frederic Raventós Blanc.

Rimic de gran entusiasme es va acordar transmetre l'adhesió incondicional al president i companyes.

CURSETS DE TALL I CONFECCIÓ

La Secció Femenina de les J. E. R. E. C. de l'Ateneu Republicà Federal d'Esquerra (Plana), 15 i 17, ha organitzat uns cursos de tall i confecció entre les seves associades i simpatitzants. Totes les poees que en aquesta cursa es confeccionin seran donades als companys del front i als refugiats. Aquesta cursa es començarà avui a les 2 i de la nit. Es prega a les dones del districte que es vulguin inscriure a aquesta cursa que ho facin al local de les J. E. R. E. C., plaça del Sol, 2, de des de avui del v. pr.

COMISSARIAT DE PROPAGANDA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

IV

CANÇONER CANÇONERO

2

REVOLUCIONARI EVOLUCIONARIO

INTERNACIONAL INTERNACIONAL

La música acompanya les guerres i les revolucions. Encara no ha estat trobat res millor que un himne per a augmentar el coratge dels combatents i la fe dels revolucionaris.

La lluita espanyola té ja els seus himnes: les seves cançons. Ultra les consagrades, les que han nascut a la trinxera, les que han estat rimades amb el xuliet de les brides.

Recollir aquestes cançons, aquestes músiques decidides i aquestes lletres populars, era una tasca urgent. La Secció de Música del Comissariat de Propaganda l'ha realitzada, en publicar el «Cançoner Revolucionari Internacional».

Cada quader — acaba de sortir el número 2 — conté nou cançons, lletra i música, en català i en castellà. Per tal d'augmentar-ne l'interès, les cançons van acompanyades d'una començament d'Olto Mayer respecte la personalitat dels autors. And tenim ocasió de conèixer alguns dels nous músics i poetes espanyols que han acordat llur sensibilitat a aquesta hora dramàtica i gloriosa que vivim...

Es tracta d'una edició molt ben presentada.

Vuit caces lleials entaularen combat amb vint-i-tres monoplaus enemics

DOS APARELLS FACCIOSOS ABATUTS

Es desfeta una caravana de selanals camions al front d'Andalusia

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

CENTRE. — Tiroc de foc de canó per ambdues parts.

EST. — Un atac enemic sobre la cota 408 del sector de Medana, fou enèrgicament rebut per les nostres forces. Poc de diferents armes sobre el Manicó d'Osca i agrupaments rebels; i actuació de la nostra artilleria sobre petites concentracions de la Península (Alt Aragó) que quedaren dissoltes. En servei de reconeixement, patrulles properes recullen material i documentació als facciosos.

ANDALUSIA. — Cançons contra les fortificacions de Fraile de Beas (Granada). El Chaparral i contra una caravana de selanals camions que es dirigeix de València a Forquena i a la qual causaren dany i baixes.

EXTREMADURA. — Dos nous atacs dels facciosos contra les posicions de Fuentes del Tajo (Toledo). Poc de canó enemic sobre Valsequillo i de morters contra Cerro Muro (Córdoba).

LLEVANT. — Lleuger foc de fusell i metralladora en alguns sectors. L'artilleria enemiga bombardeja la caseta i la línia del ferrocarril de Terol a Sagunt.

Nota del Ministeri de Defensa Nacional:

EXERCIT DE L'AIRE:

Aquesta tarda s'han presentat sobre Alcala de Henares i Barajas aparcs de bombarders enemics. Els nostres canons els atacaren i dispersaren la seva formació. Acusant-los que el bombarder resultés ineficace sense que causessin cap dany.

En nostres caces, en nombre de vuit, s'obtingueren combat amb vint-i-tres monoplaus enemics. Dos dels nostres avions resultaren amb avaries. Un dels pilots sortí il·les i l'altre sofí lligures cremades. Foren abatuts dos avions de bombarders facciosos.

La nostra aviació efectuà un bombardeig sobre Calatayud, on assolí amb absoluta preferència l'objectiu militar que constituïa l'estació del ferrocarril.

Tambe bombardejà Daroca, Terol i Ataca, bases de concentració de tropes enemics.

Els nostres aparells tornaren a les seves bases sense novetat.

A l'est de Saragossa i nord de Terol, les forces republicanes porten sempre la iniciativa de la lluita

Front de l'Est, 1. — La jornada d'ahir transcorregué força animada, ja que els nostres soldats a gairebé tots els sectors d'aquest front de la província de Saragossa i Nord de la de Terol, portaren la iniciativa en kur foc de fusell, metralladora i llançament de bombes, amb la qual cosa van impedir qu' l'enemic es consolidés.

De resultes d'això tota la línia espanyola va ésser molt castigada i des d'ella es va contestar als nostres atacs, encara que molt feblement i amb cap resultat.

V. ésser, doncs, la d'ahir, una jornada brillant per a les armes republicanes que a tots els llocs donaren la sensació de superioritat. Els rebels intentaren atacar la cota

Compreu

les darreres novetats a

EL BARATO

EMPRESA COL·LECTIVITZADA

Us costaran menys diners

Actualment gran venda de llaneria per a abrics i vestits, a preus veritablement limitats

Per 15 ptes. Talles de vestits de llana cheviot, gust anglès

Per 24 ptes. Talles d'abric senyora de panyeria molt bona

Per 60 ptes. Talles de vestit (5 m.) de riquíssimes panes vellut

Per 15 ptes. Talles bata o quimono de la millor franella panyet

Política social
d'E. R. de C.

El divendres, dia 3 i a dos quarts de set de la tarda, el president de l'Ateneu Republicà, senyor Martí Barrera Marasme, secretari general del Partit d'E. Republicana de Catalunya, donarà una conferència a l'Estamentat estatge (Comptal, 8). Explorà el suggestiu tema «Política Social d'Esquerra Republicana de Catalunya».

Donada la importància del tema i els coneixements del conferenciant, hom prega l'assistència a tots els afiliats al Partit, així com també els simpatitzants i tots els antifascistes.

Avui he dinat assegut dalt d'un tamborel

L'estranyesa del senyor Esteve Les matemàtiques del restaurant "Alto les seques!"

Al món hi ha dos bars que es disputen el rècord de grandiositat: el del «Xang-Hai-Club», de Xang-Hai, i el del «Jockey Club», de Buenos Aires.

El de Xang-Hai, si les bombes japoneses no l'han destruït, té cinquanta metres de llargada, i alhora, colze tocant a colze, hi beuen cinc-centes persones.

Aquest bar barceloní, en el qual estem dinant, és molt més petit. Més aviat que en un d'aquells bars colossals, temples de l'alcohol, fa pensar en un d'aquells altres bars parisiens, del «Quartier Latin», on al llarg del taulell hi mengen, tot llegint el diari, estudiants nascuts a les cinc parts del món.

El bar aquest nostre es troba també al «Quartier Latin» barceloní. Sabeu on és el nostre «Quartier Latin»? Va de la Facultat de Medicina a la Universitat. Pensions d'estudiants, botigues de llibres vells, cafès, sales de billar, «bars-musettes»...

Llibres sota el billar, la cita amb la promesa a la cantonada, crida i rialles carrer d'Aribau avall: joventut!

DINAR, BERENAR O SOPAR?

A aquest bar, es menja tothora. Els barcelonins ens internacionalitzen per força. Fa un parell d'anys, als tamborets alts del bar només s'hi asseien quatre «dominicals» de luxe a l'hora de l'aperitiu.

Ara, els tamborets dels bars han estat presos per assalt. Per a ocupar-ne algun, cal fer una cua. Qui és l'últim?

Ahí, l'evolució dels costums! No la comprendrà mai aquest ciutadà, el tipus clavat del senyor Esteve, que es mira amb certa aprensió, com si contemplant un estol de boigs, tots aquests homes i totes aquestes dones enfilats dalt dels tamborets.

Són quarts de sis de la tarda. El senyor Esteve no pot reprimir la pregunta:

Però, tota aquesta gent dinen o sopen?

Si no li responem nosaltres, no li respondrà ningú, car l'estol de boigs està enfadadíssim en l'atrac dels plats.

No us preocupeu. Potser dinen, potser sopen... el més segur és que potser berenen. Mengen quan tenen gana. Faria molt ben ésser que fessin un apat unió, sopar i dinar encara.

El senyor Esteve ens mira estranyat. Gairebé està per dir-nos que el semblen tan boigs com els del taulell. L'home té per costum sagrat, a prova de guerra i de revolucions, l'entaular-se a la una del migdia en punt. Aquests frenètics que a quarts de sis de la tarda liquiden una calderada d'arròs, el tenen fora del test.

ARRÓS AMB JAZZ-BAND

Arròs? És preguntant el lector que no estigui al corrent de la vida dels restaurants a peu dret.

Si, amics, arròs! Ara acaba de sortir-ne una platada. I immediatament, a tot el llarg del marbre del taulell, hi ha una escampadissa de plats.

Abans, dalt del tamborel, hom només menjava aines, petxines o unes anxoves. Però ara, quan hom conseqüent forsa amb mig metre de taulell, ho aprofita per a menjar, per a menjar coses solides.

La veritat, però, és que aquest arròs ha sortit una

miqueta pallid. Però, en temps difícils com els d'ara, què és el que fa escarafalls per una mica més o menys de safrà?

—Encara fa xup-xup— diu un bromista.

—Té un color trist— objecta un altre.

—Un jazz-band per a alegrar l'arròs!— crida el cambrer en direcció a la cuina.

Ara ens hi fixem, en la porta aquesta de la cuina. A l'igual que en un d'aquests anuncis de productes alimentaris, o bé com en el banquet d'una opereta filmada, surt de la porta de la cuina una llarga fila índia de cambres, cadascun d'ells sostenint una plateta amb la mà dreta.

Revisem les platetes a mesura que són deixades al taulell: espatlles de vedella, tomàquets a la provençal, lentilles guisades, calamars amb salsa, albergínies farcides, musclos al vapor...

Tot fumejant. Al taulell, hi ha una recipients amb aigua calenta, per tal de conservar les menges en bany maria. La veritat, però, és que les platetes no hi estan gaire estona. Set cambres, entre ells dues notes, no donen l'abast a servir plats i més plats.

L'HORA DELS NUMEROS

Plats... i platets. El servei corrent, si el client no diu el contrari, es fa amb un platet de la mida dels de postres.

Dues calderades i el platet net com una patena.

Així, dinar a peu dret—o a dalt d'un tamborel— és una mena de desdèjuni?

No tant. Demaneu doble ració, o feu-vos servir un gran nombre de platetes. El qui es queda amb gana és perquè vol.

—Deu sortir molt car menjar d'aquesta manera— diu algú al costat nostre.

—Depèn—respon un altre— Cal combinar plats econòmics. Si tireu més del filet...

—Què val la ració de filet?

—Quatre pessetes.

Una mica amb gana de fer informació, i una altra mica amb gana simple, demanem els preus de diverses menges. Els calamars, tres pessetes; els pebrots, dues; els musclos, tres...

Aneu sumant un menú d'aquesta del mar. Tres i dos cinc, i dos set, pesseta d'un doble de cervesa, el pa...

—Sí, vaja, que heu esmerçat deu pessetes per a fer una mena d'aperitiu.

Una ració per persona. Ah, i és inútil que en demaneu més! Això també us ho advertirà un altre rètol. La casa no es deixa enganyar.

Per això són molts els qui es porten el pa. Dels portamonedes femenins, del costat del colorat dels llavis i de la clau de la diàspora, en surten trossos de pa, no difereixen florsos, perquè seria mentir indignament i

adular sense motiu el Comitè Econòmic del Pa. Trossos de pa, simplement.

De vegades, un senyor amb un tipus de «business-man», obre la gran cartera. Orelleu que l'home en va a treure un report expès. Cal una llesca de pa!

El bar modern dels tamborets ha tornat a posar de moda la dita clàssica de les fondes de aïtos:

—Un plat de seques per a un senyor que es porta el pa!

LA REFLEXIO DE LES MONGETES

I parlem-ne d'aquestes seques. Es tracta d'un plat de mongetes a la bretona, envorrellades, santesos, com una camperola de la mateixa Bretanya.

Al moment de servir-les, el cambrer diu entre dents:

—M'hi guanyo la vida, però us furo que m'indiservir mongetes.

I això?

—Penso que moltes famílies obreres no poden bar-ne ni una per casualitat, i en canvi actua falten mal.

—Què hi voleu fer, company? No voleu pas car el negoci.

—Negoci, diu? No pas per a mi...

Al meu darrer, una veu esquerdada intermou les reflexions filosòfiques-econòmiques que estic caminant amb el cambrer.

—Que n'hi ha per gaire! Mitja hora que heu assegut al tamborel! Que es creieu que esteu entrant al Sals?

Pere DEL CLOT

LA LLICÓ DE MACHADO A FRANCO

Gerardo Machado, l'ex-dictador de Cuba, ha estat empresonat per ordre dels tribunals llatins. La causa d'aquesta detenció sensacional és l'extradició que de la robadurista i doctoral figura presidencial demana el Govern cubà.

Machado, que el 1933 fugí de l'illa en veure's abandonat pels qui l'havien empès a l'aventura tirànica i es refugià primer a Santo Domingo i després a les illes britàniques de Les Bermudes, ha anat a Nova York a fer-se operar. I allí l'ha acut la policia. Un bon servei, digne d'haver estat realitzat pels «G Men», els ja llegendaris perseguïdors dels «gangsters».

Davant les altes figures impassibles dels jutges americans, Machado intentà justificar-se de les acusacions llançades contra ell pel Congrés i pel Govern de Cuba.

Voldrà explicar com fou induït pels financers de Wall Street a pre-

sentar-se candidat a la Presidència i com, un cop ja aconseguit el seu càrrec per mitjà de la demagogia antiamericanista, del terror civil organitzat i dels dòlars que sense escatimar foren posats a la seva disposició, menà una política bàtaca ment servil als interessos llatins.

Davant l'expectació del públic i l'avidesa dels periodistes, en el seu anglès mal pronunciat i vacil·lant, anà exposant les etapes del seu Govern. Primer, la destrucció de tota una tradició de nobles lluites polítiques per la llibertat nacional i política; la seva legislació social que arrabassà als obrers totes les garanties, per tal de lliurar-los sense defensa a l'avidesa dels empresaris estrangers; la seva legislació racista, establint separacions de dret entre blancs i negres, allí a Cuba, on justament, pel fet d'haver lluitat tots junts contra l'opressió de la monarquia espanyola, havien estat des-

truits tots els prejudicis basats en el color de la pell.

Després haurà d'explicar com, en accedint al seu mandat, i agafant-se, a l'interior, en l'èxtasi que havia minat i amanyagat, i a l'exterior, en la influència dels banquers novaiorquins, es féu reelegir, contra la Constitució, par a la Presidència i s'apropià el dictador.

Com arma els seus soldats amb armes comprades a Nord-Amèrica amb els diners dels cubans. I com aquests cubans, que se li oposaven amb coratge, eren perseguits, torturats i matats amb aquestes armes.

Haurà de balbucejar les xifres fantàstiques dels contractes que concedí a les empreses constructores, transportistes, explotadores i financeres americanes, i les xifres esplendides de vintimites que hagué de pagar en la població obrera i intel·lectual, per tal de poder mantenir aquesta privilegiada dels estrangers que el sostenien i li llançaren els ossos del gran banquet. De com no obedia altres ordres que les dels seus consellers americans i que no feia res que no li diguessin.

Un a un li aniran sortint, barbotejats, els noms dels màrtirs. Dels estudiants que afusellà; dels obrers que llançà als taurons del Carib; dels intel·lectuals que empresonà; dels soldats que penjà; de les dones que lliurà als seus executors i de les fortunes privades que s'apropià.

Un a un aniran desfilitant per davant dels jutges els contractes lleonins dels empresaris americans amb els plantadors de canyes de sucre; les condicions mediocres de treball que establi; la sang que vessà; l'hor que lliurà i tragudà el país; la humiliació i les ofenses que imposà a la seva pàtria...

Podrà repetir els versos d'Alfons: «...blanco y negro, que Cuba no es del cubano, que es del norteamericano».

I podrà acabar clamant, enrogallat i roig de por i d'ira:

—I tot això ho he fet per vosaltres, pel salari que em deixàveu, pel poder que em prometíeu. He robat per vosaltres, per les vostres caixes fortes. He assassinat per vosaltres, per mantenir els vostres contractes, he perseguit i ultrajit per sostenir les vostres accions en el mercat. He arribat a tot per vosaltres, financers i polítics. I no en teniu prou amb haver-me abandonat quan l'ajudar-me esdevingué perillós i poc remunerador, que ara vosaltres em deixeu, em lliureu als meus enemics. He estat el vostre criat, el vostre botxí. I ara que ja no us puc servir, en sacrificiu per tal que el vostre gest servel·li per a congregar-vos amb els qui, per mediocració meua, expoliàreu i oprimíreu.

Si els jutges tinguessin el costum de respondre als acusats, li podrien explicar, compassadament:

—Pobre home, que la glòria d'un títol i unes baixes passions satisfetes us feren oblidar l'experiència! Que no hauríeu vist, abans, com quan el mexicà Huertea ja no ens joia més per a combatre republi-

cà, el deixàrem a la mercé de les

LES BELLES ARMES DE GUERRA

Amb autorització del ministeri de Marina, en dibuixant SOP ha fet aquest croquis del que serà, en plena navegació, el nou creuer de combat francès «Strasbourg», actualment en construcció a Saint Nazaire. Es tracta —el dibuix parla!— d'una magnífica arma de combat, ideada i creada per contrarestar l'eficàcia dels famosos creuers alemanys «Deutschland» i «Spee». França, en pla de preparació per a la guerra del futur, no descarta la marina. I l'actual situació a la Mediterrània, dona lògica a la previsió francesa... (Grafic Press)

El Departament de Circulació i Policia Urbana té raó: qualsevol conductor es creu l'amo del carrer!

VICTIMA D'UN DELINQUENT DEL VOLANT, MOR UN ALTRE AGENT DE POLICIA URBANA

Rebem de l'Ajuntament de Barcelona la nota que segueix: «Disculpeu, passeu, prop de les dues de la tarda, quan circulava per la calçada central del carrer de Cortis Catalanes, entre els carrers d'Urgell i Borrell amb direcció a la plaça d'Espey, la motocicleta amb matrícula núm. 28, del Departament de Circulació, va ésser brutalment envestida per un automòbil que circulava amb excés de velocitat, i en el mateix sentit, en voler-la depassar sense haver-hi l'espai suficient per a fer aquesta maniobra, ni tan sols advertir-ho amb els senyals acústics d'avis com és obligació de fer-ho.

Aquesta imprudència, no volent emprar un altre mot, ha costat la vida a l'agent del cos de Policia Urbana. Però Abadías i Exqueria i ferides greus a un altre ciutadà.

L'agressor, que es féu escapar, avui, demà, quan vulgui, podrà do nou actuar imprudentment.

L'Ajuntament de Barcelona ha fet tot el que calia per a posar remei a la indisciplina dels conductors de vehicles motoritzats, sense aconseguir gran cosa. Ha publicat verídiques i esgarrioses estadístiques de pèrdues de vides i de material; ha publicat cartells demanant l'observació dels Reglaments de Circulació; ha publicat avisos a la Premsa; s'ha adreçat, setmanes i setmanes a través de les estacions de

Ràdio als conductors demanant-los prudència; ha establert vigilància en nous indrets de la ciutat i ha posat en funcionament els senyals electrònics reguladors del tràfic.

Qualsevol conductor es creu l'amo del carrer i circula com li sembla sense respecte a res ni a ningú, ni a la pròpia vida.

I el que és més lamentable, i ho volem fer constar, és que els primers oblidatsos de les normes reguladores del tràfic, són els conductors d'automòbils dels organismes oficials.

Això s'ha d'acabar. No perquè en acte de servei hagi mort ara un altre agent del cos de Policia Urbana per la imprudència comença per un moment que no tingui ni la valentia de fer-se responsable del seu acte, sinó perquè la vida dels ciutadans, la dels que van a peu i la dels que van en cotxe, té una valor prou estimable per a pugui ésser destruïda tan irremediablement.

Els agents del cos de Policia Urbana estan disposats a fer sacrifici, a fi que amb llurs esforços s'evitin tants i tants d'accidents, però és hora que tothom sapiga comportar-se com cal car la vida la tenim per a donar-la lluitant per la Patria i per a oferir-la a un vulgar delinquant del volant.